

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

26 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

judcători - Timofti Vladimir și Toma Nadejda,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul Coda Victor în numele părții vătămate Efros Serafim și de către avocatul Lozovscaia Tatiana în numele inculpatului Efros Ion, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 martie 2016, în cauza penală privindul pe

Efros Ion Mihail, născut la 04 ianuarie 1984, originar și domiciliat în s. Măgdăcești, r-nul Criuleni.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 24.03.2015 – 29.12.2015 (prima instanță);
2. 22.01.2016 – 18.03.2016 (instanța de apel);
3. 30.05.2016 – 26.10.2016 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni din 29 decembrie 2015, inculpatul Efros Ion a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 192¹ alin. (1) Cod penal și i-a fost stabilită pedeapsă sub formă de 1 an închisoare. În conformitate cu art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicată a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 an.

La fel, inculpatul Efros Ion a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 264¹ alin. (1) Cod penal și i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce constituie 10000 lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

Conform art. 84, art. 87 alin. (2) Cod penal, pedepsele aplicabile urmează a fi executate de sine stătător.

A fost încasat de la inculpatul Efros Ion în beneficiul părții vătămate Efros Serafim, prejudiciul material în mărime de 83962,02 lei și prejudiciul moral în mărime de 3000 lei, în rest acțiunea civilă cu privire la încasarea prejudiciului material a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că inculpatul Efros Ion la 11 octombrie 2014, aproximativ la ora 01:20, intenționat având scopul răpirii mijlocului de transport, a pătruns în autocamionul de model „Ford Connect” cu n/î CR AT 934, care era parcat în preajma gospodăriei lui Ursu Ion, situată în satul Măgdăcești, r-nul Criuleni, ce-i aparține cu drept de proprietate lui Efros Serafim, a răpit autovehiculul în cauză, apoi în timpul deplasării pe traseul „Odesa – Brest”, în apropierea satului Măgdăcești, r-nul Criuleni a fost implicat într-un accident rutier.

Tot el, la 11 octombrie 2014, aproximativ la ora 02:45, în urma consumului de băuturi alcoolice, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, aflându-se în satul Măgdăcești, r-nul Criuleni intenționat încălcând cerințele pct. 14 lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, care prevede că conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, având concentrația alcoolului în sânge de 2.98 g/l, a condus mijlocul de transport de model „Ford Connect” cu n/î CR AT 934, ulterior fiind implicat într-un accident rutier.

Aceste acțiuni ale inculpatului Efros Ion au fost încadrate în baza art. 192¹ alin. (1) Cod penal, după semnele calificative – *răpirea mijlocului de transport fără scop de însușire* și în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, după semnele calificative - *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat*.

3. Sentința menționată a fost atacată cu apeluri de către :

- *avocatul Lazovscaia Tatiana, în numele inculpatului Efros Ion*, prin care a solicitat casarea sentinței.

În motivarea cererii de apel avocatul a invocat că nu este demonstrată vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor imputate.

- *avocatul Coda Victor, în numele părții vătămate Efros Serafim*, prin care a solicitat casarea sentinței în partea ce ține de aplicarea suspendării condiționate a pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de un an, cu ispășirea reală a pedepsei cu închisoare și încasarea prejudiciului material și moral în mărime deplină solicitată de către partea vătămată în instanța de fond.

În motivarea cererii de apel avocatul a invocat că sentința este neproportională și inechitabilă, or, instanța de judecată trebuia să ia în considerație cumulul de probe, dar și situația factologică, reală, inclusiv personalitățile inculpatului și al părții vătămate, or, Efros Ion prin comportamentul său nu a dat dovadă de consecvență, seriozitate și

onestitate;

- inculpatul a dat declarații mincinoase în cadrul dosarului penal, spunând că nu ține minte de cele comise, a simulat comportament traumatizant, nu a încercat în niciun fel să repara prejudiciul, cu toate că a recunoscut comiterea acestuia, s-a comportat evaziv și a pus în situație de incertitudine și cheltuieli suplimentare partea vătămată, or, acesta nu cunoștea dacă își va putea recupera vreodată prejudiciul material, a fost nevoit să-și angajeze un avocat suportând cheltuieli suplimentare absolut necesare situației și așa evidente de vinovăție a lui Efros Ion. Comportamentul lui Efros Ion, nu denotă altceva decât o încercare de a evita răspunderea penală și respectiv evitarea reparării prejudiciului material;

- sentința a atacat-o din ziua primirii copiei, deoarece n-a participat la pronunțarea sentinței propriu zise și, în așa mod, a considerat că a respectat termenul de declarare a apelului prevăzut de lege.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 martie 2016, apelul declarat de avocatul Coda Victor, în numele părții vătămate Efros Serafim, a fost respins ca depus peste termen, iar apelul declarat de avocatul Lazovscaia Tatiana, în numele inculpatului Efros Ion, a fost respins ca nefondat, fiind menținută sentința primei instanțe.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut că este solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare, iar probele prezentate în ședința de judecată și puse la baza sentinței, fiind obținute legal, sunt admisibile conform prevederilor art. 95 Cod de procedură penală și sunt apreciate conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

Instanța de apel a reținut că versiunea inculpatului nu este obiectivă și nu are acoperire probatorie, fiind combătută complet prin împrejurările stabilite și probele administrate în cauză, fapt apreciat ca o tentativă de a evita răspunderea penală pentru fapta săvârșită.

A mai indicat instanța de apel că considerentele primei instanțe privind condamnarea inculpatului sunt motivate temeinic și legal, sub aspectul că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate este dovedită în cadrul procesului penal, astfel fapta acestuia întrunește elementele constitutive ale infracțiunii imputate.

În context, instanța de apel a considerat corect soluționată și chestiunea privind pedeapsa aplicată inculpatului, aceasta fiind în limitele legii, astfel prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor articolelor 7, 61, 64, 75, 84, 87 și 90 Cod penal.

Instanța de apel a relatat că instanța de fond, conform art. 394 Cod de procedură penală, motivat a stabilit categoria și măsura de pedeapsă, relevând în cuprinsul sentinței circumstanțele cauzei, persoana inculpatului, gravitatea infracțiunilor săvârșite și, în așa mod, corect a concluzionat că atingerea scopului pedepsei se va asigura prin aplicarea pedepsei cu amendă și, prin cumul, a pedepsei închisorii cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probațiune.

Interpretarea judiciară a prevederilor art. 90 Cod penal, care constituie sediul instituției suspendarea condiționată a executării pedepsei, în raport cu circumstanțele cauzei și persoana inculpatului, determină concluzia, că în speță există temei legal pentru aplicarea acestora.

Instanța de apel a menționat că motivele, precum că procesul penal s-a desfășurat cu încălcarea normelor de procedură penală și, astfel, probele administrate sunt inadmisibile - nu sunt argumentate, din punct de vedere juridic, având caracter subiectiv și declarativ.

La fel, instanța de apel a reținut că în speță se constată că termenul limită de apel declarat împotriva sentinței din 29 decembrie 2015 este ziua de 13 ianuarie 2016, însă apelul a fost declarat de către avocatul Coda Victor, în numele părții vătămate Efros Serafim abia la 26 ianuarie 2016, adică după treisprezece zile de la data expirării termenului prevăzut de lege.

Instanța de apel a susținut că în ședința instanței de apel, atât avocatul Coda Victor, cât și partea vătămată n-au oferit explicații convingătoare și n-au prezentat probe, din care ar rezulta că întârzierea declarării apelului este motivată, care ar demonstra imposibilitatea de a declara apelul în termenul legal.

Motivul invocat de avocatul Coda Victor, precum că n-a participat la pronunțarea sentinței și, astfel a atacat sentința din momentul primirii copieii, instanța de apel l-a considerat neîntemeiat, deoarece din interpretarea prevederilor articolului 402 alin. (1) Cod de procedură penală, rezultă că termenul de apel curge de la data pronunțării sentinței.

În sensul acestei interpretări judiciare, semnificative sunt explicațiile oferite de Plenul Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție în Recomandarea nr. 37 „Cu privire la pronunțarea hotărârilor judecătorești în procesul penal”, în care este statuat, că de la data pronunțării hotărârii începe a curge termenul de exercitare a căii de atac și, că pentru părțile care nu s-au prezentat la pronunțare, se consideră că au luat cunoștință de conținutul hotărârii motivate la data pronunțării.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către:

5.1. - avocatul Coda Victor în numele părții vătămate Efros Serafim, prin care fără a indica vreun temei prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei, cu remiterea la rejudecare a cauzei într-un alt complet de judecată.

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat următoarele :

- la 26 ianuarie 2016, a depus apel împotriva sentinței primei instanțe, imediat după recepționarea apelului avocatului inculpatului Lozovscaia Tatiana din 11 ianuarie 2016 și a copieii sentinței motivate;

- consideră că din momentul recepționării scrisorii recomandate cu sentința motivată începe a curge termenul de atac;

- aprecierile instanței de apel sunt greșite și contravin actelor normative în materie;

- s-a admis o încălcare a accesului la justiție a cetățeanului, fiind încălcat art. 6 CEDO – echitatea procesului de judecată.

5.2. - avocatul Lozovscaia Tatiana în numele inculpatului Efros Ion, prin care fără a indica vreun temei prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a solicitat casarea sentinței și deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi decizii de achitare a lui Efros Ion.

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat următoarele:

- nu este demonstrată vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor imputate;
- nu se reține existența infracțiunii prevăzute de art. 192¹ Cod penal, în fapta de utilizare a mijlocului de transport de către un membru al familiei sau rudă apropiată ori de un prieten al proprietarului mijlocului de transport.

6. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor declarate de către avocatul Coda Victor în numele părții vătămate Efros Serafim și de către avocatul Lozovscaia Tatiana în numele inculpatului Efros Ion, invocând că acestea urmează a fi declarate inadmisibile, deoarece recurenții nu au argumentat ilegalitățile hotărîrii atacate și nu au invocat în ce constă problema de drept de importanță generală abordată pe cauza în speță. La fel, procurorul a menționat că examinînd recursul declarat de avocatul Coda Victor, instanța corect a interpretat prevederile art. 402 Cod de procedură penală și a respins apelul, ca fiind declarat peste termen.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținînd cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursuri ordinare în termen.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Autorii recursurilor nu invocă nici un temei prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, însă lecturînd textul recursurilor rezultă că recurentul Coda Victor solicită restabilirea termenului de declarare a apelului, considerînd încălcat art. 6 CEDO, iar recurentul Lozovscaia Tatiana invocă că nu este demonstrată vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor imputate, temei prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Verificînd legalitatea hotărîrii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile invocate de recurenți nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocînd în acest context următoarele.

6.1. În esență, avocatul Coda Victor în numele părții vătămate Efros Serafim critică de cînd curge termenul de atac al unei hotărîri judecătorești, temei care nu este prevăzut în dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Colegiul penal menționează că instanța de apel corect a menționat în decizia sa că „importanța soluționării chestiunii cu privire la termenul procedural în procesul de judecată derivă din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. În hotărârile Popov vs Moldova din 06.02.2005 § 53; Melnic vs Moldova din 14.11.2006 § 40,41; Ciachir vs Moldova din 15.01.2008 § 45, în care, fiind constatată o violare a art.6 §1 din Convenție, înalta Curte de la Strasbourg conchide „...că prin neaducerea vreo unui motiv pentru prelungirea termenului de depunere de către părți a unui act procedural, instanțele judecătorești au încălcat drepturile reclamantilor la un proces echitabil”.

Conform art. 402 Cod de procedură penală termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, dacă legea nu dispune altfel.

Lecturînd materialele cauzei penale, Colegiul penal conchide că termenul limită de apel declarat împotriva sentinței din 29 decembrie 2015 este de 13 ianuarie 2016, însă apelul a fost declarat de către avocatul Coda Victor în numele părții vătămate Efros Serafim la 26 ianuarie 2016 (f. d. 189, vol. I), adică după treisprezece zile de la data expirării termenului prevăzut de lege. La fel, este de menționat faptul că la pronunțarea dispozitivului sentinței motivate avocatul Coda Victor nu a fost prezent în ședință (f. d. 164, vol. I), dar a fost prezent în ședința de judecată din 10.12.2015 cînd s-a anunțat că deliberarea și pronunțarea sentinței se amîină pentru 29.12.2015, ora 13⁵⁰.

Astfel, conform explicațiilor oferite de Plenul Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție în Recomandarea nr. 37 din 22.04.2013 „Cu privire la pronunțarea hotărârilor judecătorești în procesul penal”, în care este statuat, că de la data pronunțării hotărârii începe a curge termenul de exercitare a căii de atac și, că pentru părțile care nu s-au prezentat la pronunțare, se consideră că au luat cunoștință de conținutul hotărârii motivate la data pronunțării.

În speța dată într-adevăr s-a pronunțat la 29.12.2015 partea dispozitivă a sentinței motivate (f.d. 164, vol. I), dar totodată în aceeași zi sentința motivată a fost înmînată părților prezente la pronunțare sub semnătură – procurorului (f.d. 181, vol. I). Cunoscînd despre data pronunțării sentinței, avocatul Coda Victor urma să se prezinte în instanță pentru a primi copia sentinței motivate.

Prin urmare, se constată că întîrzierea termenului de declarare a apelului nu a fost determinată de motive întemeiate și, în atare situație, nu există temei pentru repunerea în termen a apelului pentru a fi judecat în fond, situație juridică ce determină respingerea apelului propriu-zis, ca fiind depus peste termen.

În conformitate cu recomandările oferite de Plenul Curții Supreme de Justiție în pct. 14/1 din Hotărârea nr. 10 din 24 decembrie 2010 „Pentru modificarea și completarea Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12.12.2005 „ Cu privire la practica

examinării cauzelor penale în ordine de apel,” în cazul în care apelul este tardiv, judecata nu mai are loc, întrucât instanța de apel nu a fost sesizată în conformitate cu legislația.

Astfel, instanța de apel corect nu s-a expus asupra motivelor invocate în apelul avocatului Coda Victor în numele părții vătămate Efros Serafim.

6.2. Avocatul Lozovscaia Tatiana în numele inculpatului Efros Ion consideră că „*nu este demonstrată vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor imputate, nefiind reținută existența infracțiunii prevăzute de art. 192¹ Cod penal, în fapta de utilizare a mijlocului de transport de către un membru al familiei sau rudă apropiată ori de un prieten al proprietarului mijlocului de transport, astfel nefiind întrunite elementele infracțiunii*”.

La acest capitol, Colegiul penal menționează că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acțiuni și prejudiciu).

Colegiul penal constată că instanța de apel corect a respectat prevederile art.414 Cod de procedură penală și a supus verificării declarațiile inculpatului Efros Ion, a martorilor Ursu Ion, Ursu Constantin, Ursu Gheorghe, Vîlcu Grigore, Efros Mihail și probele materiale scrise administrate, verificate în instanța de apel, sub aspectele cercetării și aprecierii lor, în urma la ce a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de instanța de apel referitor la vinovăția inculpatului, expusă în pct. 4.1. a deciziei, considerînd că argumentele apărării cu privire la nevinovăția acestuia nu și-au găsit confirmare în cadrul cercetării judecătorești.

Probele indicate sînt amănunțit și detaliat descrise în decizia instanței de apel, care sînt pertinente și concludente, coroborează între ele și nu prezintă careva dubii (f.d. 221-224, vol. I), în confirmarea vinovăției inculpatului.

Prezența în acțiunile inculpatului atît a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunii imputate, cît și a celor care caracterizează latura subiectivă a acestei infracțiuni, au fost demonstrate prin probele descrise în decizia instanței de apel, acumulate la faza urmăririi penale și examinate în cadrul ședințelor de judecată a primei instanțe, parțial verificate în ședința instanței de apel.

Instanța de recurs, fără a reitera întreaga motivare a instanței de apel, pe care și-o însușește sub aspectul stării de fapt și de drept reținute, conchide asupra legalității și temeiniciei concluziilor instanței de apel, care a constatat existența faptei și vinovăției inculpatului Efros Ion în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 192¹ alin. (1) și art. 264¹ alin. (1) Cod penal, fiind stabilite în cauză toate elementele constitutive ale răpirii mijlocului de transport fără scop de însușire și conducerii mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Astfel, instanța de apel s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și de drept relevante și și-a motivat concluziile prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct

de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ceea ce contrazic argumentele aduse de recurent precum că „*nu este demonstrată vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor imputate*”. Prin urmare, se constată că au fost respectate prevederile art.101 Cod de procedură penală.

Referitor la motivul invocat de recurent precum că „*nu inculpatul Efros Ion era la volanul automobilului, dar Ursu Ion*”, Colegiul penal îl consideră neîntemeiat și menționează că se combate prin declarațiile părții vătămate Efros Serafim, care în ședința de judecată în prima instanță a declarat că „*... În acest timp a observat că inculpatul Efros Ion s-a ridicat de la masă și a ieșit. Ulterior, Ursu Gheorghe i-a comunicat faptul, că la automobilul său este pornit motorul. Atunci au ieșit afară la automobil, însă au observat doar că mijlocul de transport se deplasează spre traseu. Ursu Gheorghe i-a spus că l-a văzut pe Efros Ion cum a urcat la volanul automobilului și a plecat. Atunci el a crezut, că inculpatul va reveni în scurt timp, însă peste aproximativ 30 minute, văzînd că ultimul nu se întoarce, Ursu Ion l-a telefonat de mai multe ori pe telefonul mobil, însă Efros Ion nu răspundea la apeluri. Peste puțin timp, inculpatul a telefonat și le-a comunicat că s-a răsturnat cu automobilul ... și ... consideră că anume inculpatul Efros Ion i-a răpit automobilul și s-a aflat la volanul acestuia, deoarece doar el a plecat de la masa de sărbătoare. A explicat, că a depus plîngere la organul de poliție peste o lună de la comiterea infracțiunii, deoarece a dorit să-i acorde o șansă inculpatului să-i achite prejudiciul cauzat, fără intentarea dosarului penal ...*” (f. d. 221, vol. I), și prin declarațiile martorului Ursu Gheorghe, care în ședința de judecată în prima instanță a declarat că „*... El a revenit la masă și i-a comunicat lui Efros Serafim, că cineva a plecat cu automobilul lui. În circumstanțele create, au presupus că persoana care a plecat cu automobilul părții vătămate este Efros Ion, deoarece doar acesta lipsea dintre toți oaspeții. Ursu Ion a încercat de cîteva ori să-l sune pe inculpat, însă acesta nu răspundea la apelurile telefonice. Peste puțin timp, Ursu Ion le-a spus că a fost telefonat de către Efros Ion, care i-a comunicat că a comis un accident rutier , aflîndu-se cu mijlocul de transport al părții vătămate...*” (f. d. 222, vol. I).

La fel, vinovăția inculpatului Efros Ion este dovedită și prin probele anexate la cauza penală, care au fost cercetate în ședința primei instanțe, care combat versiunea inculpatului precum că nu este vinovat de comiterea infracțiunii ce i se impută și că nu el se afla la volanul automobilului, și anume :

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 11 octombrie 2014 cu schița accidentului rutier (f. d. 7-8, vol. I), prin care se constată că a fost supus cercetării locul comiterii infracțiunii, care este o porțiune de drum din traseul „Chișinău-Odesa-Brest”, km 260-600. La o distanță de 470 metri de la indicatorul kilometric „261”, spre direcția orașului Strășeni, pe partea stîngă a carosabilului se observă urme de frînare la distanța de 70 metri, în direcția orașului Chișinău, se observă un autocamion de culoare gri de model

„Ford Connect” cu numărul de înmatriculare CR AT 934, care la momentul examinării este inversat pe partea stângă a autocamionului și pe partea dreaptă a carosabilului pe acostament. Fiind examinat autocamionul, se observă parbrizul deteriorat în mijlocul căreia se vede o gaură. Totodată, partea stângă a autocamionului este deteriorată și ușa din partea dreaptă;

- procesul-verbal de examinare a documentului nr. 59/2 din 14 noiembrie 2014 (f. d. 18, vol. I), prin care a fost efectuată examinarea concluziei medicului M. Baxan, IMSP Spitalul raional Strășeni (f. d. 19, vol. I). Prin examinare s-a constatat, că în rezultatul analizei sângelui la alcool al inculpatului Efros Ion Mihail, proba nr. 69 din 11 octombrie 2014, constituie 2,98 g/l concentrație a alcoolului în sânge (f. d. 179, vol. I).

6.3. Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, motivele invocate de recurenți, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursurilor depuse de către avocatul Coda Victor în numele părții vătămate Efros Serafim și de către avocatul Lozovscaia Tatiana în numele inculpatului Efros Ion. Erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursurile urmează a fi declarate inadmisibile ca fiind vădit neîntemeiate.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Coda Victor în numele părții vătămate Efros Serafim și de către avocatul Lozovscaia Tatiana în numele inculpatului Efros Ion, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 martie 2016, în cauza penală privindu-l pe **Efros Ion Mihail**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **24 noiembrie 2016**.

Președinte

Ursache Petru

Judecătorii

Timofti Vladimir

Toma Nadejda